

вуглеводного обміну, деякі психічні захворювання. Локалізація цих змін сприяє уточненню діагнозу. Однак при однократному запису ЕЕГ в умовах медичного центру, зазвичай проводиться в періоді між нападами, патологічні зміни виявляються не завжди. Це пов'язано з тим, що ймовірність виникнення нападу саме в момент запису ЕЕГ не достатньо висока. У той же час у частини хворих зміни на ЕЕГ виявляються тільки під час нападів. У цих випадках цінним діагностичним методом може служити запис ЕЕГ під час сну ЕЕГ – моніторинг та відео – ЕЕГ моніторинг (що дозволяє отримати запис ЕЕГ під час нападу одночасно з відеозйомкою нападу). Тривалий відео – ЕЕГ моніторинг служить найточнішим методом діагностики епілепсії. Відео – ЕЕГ моніторинг дозволяє здійснювати не тільки більш точну діагностику епілепсії, але також і контролювати результати лікування.

Методи нейровізуалізації полягають в отриманні пошарових зображень мозку і дозволяють чітко «побачити» структурні зміни, які відбуваються в речовині головного мозку. Основними з методів нейровізуалізації в даний час є комп'ютерна томографія (КТ) та магнітно-резонансне дослідження (МРТ) [2].

Саме в діагностиці епілепсії метод МРТ має явні переваги над КТ, і тому, при можливості, саме цей метод повинен бути застосований в діагностиці епілепсії. Абсолютним протипоказанням для проведення магнітно-резонансної томографії служить наявність будь-яких металевих предметів на тілі або в організмі хворого, які не можуть бути видалені перед початком дослідження (наприклад, металеві конструкції, що застосовуються при протезуванні суглобів і ін.).

Список використаних джерел:

1. Левченко В.І., Влізло В.В. // Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин – Біла Церква: Білоцерківська книжкова фабрика, – 607 с.
2. Щербаков Г.Г., Коробов А.В. // Внутренние болезни животных – СПб.: Лань, – 736 с.
3. Берендт М. Эпилепсия / М. Берендт // Российский ветеринарный журнал. – 2005. – № 1. – С. 42-45.

Шупік А.В.

студент;

Маринюк М.О.

асистент,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ЦИРОЗ ПЕЧІНКИ ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН

Печінка у тварин виконує складні і життєво важливі для організму численні функції. Залежність органу від якості годівлі, умов зовнішнього середовища робить його вразливим до хронічних патологій. Серед них одним з

найбільш поширених є цироз, при якому відбувається розростання сполучної тканини в печінці. Захворювання розвивається непомітно для власника і практично не піддається лікуванню.

Цироз печінки – це хронічне захворювання, яке характеризується дегенеративними змінами клітин печінки і розростанням сполучної тканини з наступним її ущільненням, утворенням рубців або дифузним зморщуванням печінки. Цироз являє собою прогресуючу патологію, що супроводжується деструктивними змінами в тканинах органу. Захворювання призводить до неможливості виконання численних функцій органу. Хвороба зустрічається у тварин усіх видів, частіше спостерігається у тварин середнього і старшого віку [1, с. 294].

У ветеринарії прийнято розрізняти первинну і вторинну форму хвороби. Кожна з цих різновидів має свою етіологію та провокуючі фактори.

Первинне ураження печінки відбувається з наступних причин:

- недолік в організмі вітамінів і мінеральних речовин, зокрема, дефіцит вітаміну В₆;
- спадкові захворювання, пов'язані з порушенням обміну глікогену в печінці;
- хронічні інтоксикації організму отруйними речовинами. Це можуть бути побутові отрутохімікати, лікарські інтоксикації. Особливо небезпечні кортикостероїдні препарати і ліки, що мають гепатотоксичну дію (протисудомні препарати, дезінфікуючі засоби, ліки на основі фенолу);
- нерідко інтоксикація пов'язана з ураженням кормів грибками (токсини природного походження). До розвитку токсичного цирозу призводять численні інвазії внаслідок отруєння організму продуктами життєдіяльності гельмінтів.

Вторинне ураження органу реєструється частіше, ніж первинна форма. Причинами патології є:

- інфекційні захворювання різної етіології (бактеріальні, вірусні, грибкові). Патогенні мікроорганізми потрапляють не тільки безпосередньо в орган, але і розносяться по кров'яному руслу з інших вогнищ інфекції. Нерідко відбувається ураження печінки на фоні лептоспірозу;
- гельмінтні інвазії. Цироз печінки у котів часто викликаний наявністю печінкових паразитів, наприклад, ехінококків;
- на фоні розвитку первинних хвороб печінки, наприклад, гепатозу або гепатиту;
- серед причин, що викликають цироз, нерідко відзначають серцеву недостатність, а також патології, що супроводжуються порушенням відтоку жовчі [2, с. 330].

Захворювання, на відміну від запальних процесів у печінці, має хронічний і прихований характер. Розвиток хвороби до певної стадії відбувається практично безсимптомно. Це пов'язано з високою регенеративною здатністю клітин печінки до відновлення. На жаль, помітити симптоми цирозу печінки у кішок так собак власник може вже тоді, коли процес зайшов надто далеко.

Ознаками цирозу печінки є: млявість, сонливість, сильна втомлюваність, апатичність. Тварина перестає активно рухатися, більше лежить, багато спить,

зниження апетиту, втрата живої маси. Зниження ваги – один з тривожних симптомів цирозу. Блювота з домішкою жовчі в блювотних масах. Порушення травлення у вигляді чергування проносу і запору. Підвищена спрага (полідипсія). Прискорене сечовипускання. Колір сечі може бути помаранчевим внаслідок розкладу продуктів азотистого обміну, виділенням з сечею білірубіну. Сечовипускання великими порціями. Збільшення живота. Симптом помітний при розвитку асциту – скупчення рідини в черевній порожнині. Жовтяничність слизових оболонок спостерігається на пізніх стадіях розвитку хвороби [3, с. 482].

Для діагностики цирозу печінки застосовують клінічний огляд, ультразвукове дослідження (УЗД). Цироз печінки і асцит у котів і собак взаємопов'язані, проводиться огляд черевної порожнини на предмет виявлення скупчення рідини. Асцит виявляється при пальпації, обстежуються межі печінки. При цирозі печінка збільшена і виступає за фізіологічні норми. Ультразвукове дослідження органу найбільш інформативний метод діагностики. Обстеження печінки дозволяє встановити збільшення органу, визначити його структуру, побачити вузли вогнищ регенерації. При термальній фазі спостерігається, як правило, зменшення печінки.

УЗД черевної порожнини дозволяє встановити наявність рідини в черевній порожнині – асцит. Крім того, при цирозі спостерігається збільшення селезінки. Проводять загальний аналіз сечі. У сечі виявляється білірубін, уробіліноген, з'являється білок, лейкоцити і еритроцити. При біохімічному аналізі крові цироз супроводжується низьким рівнем білка, протромбіну, холестерину, гемоглобіну. В аналізі крові хворої цирозом тварини спостерігається збільшення концентрації білірубіну, гамма-глобулінів.

Взяття крові для біохімічного дослідження проводять після 10–12 годинної голодної дієти.

В якості додаткових методів дослідження лікар ветеринарної медицини може вдатися до визначення концентрації жирних кислот, в рідкісних випадках – до біопсії органу [4, с. 763].

Список використаних джерел:

1. Кузнецов А. Ф. Довідник ветеринарного лікаря // Москва: «Лань», 2002. – 896 с.
2. Мазуркевич А. Й., Тарасевич В. Л., Данілов В. Б. та ін. Патологія тварин: підручник // К: Агроосвіта, 2013. – 414 с.
3. Щербаков Г. Г., Коробов А. В. Внутренние болезни животных – СПб.: Издательство «Лань», – 736 с.
4. Современный курс ветеринарной медицины Кирка / Пер. с англ. – М.: ООО «Аквариум – Принт», 2005. – 1376 с.